

וכתויב אחריו, קחו מאתכם תרומה לה'. מאתכם ודי, ולא בראשונה שפטותם מאת כל איש אשר ידכנו לבו. ויקהיל משה וגוי, מאיזה מקום הכהיל אוטם? אלא משום שהוא אוותם ערב רב בינויהם, הចטרך משה לכנסם וליחסם מפינייהם.

ויקהיל משה. רביABA פתח, (דברים לא) הקהל את העם האנשים והנשים והטהר. מה להלן כל של כל ישראל, אף כאן כל של כל ישראל. מי הם? ששים רפוא. רבי אלעזר פתח את הפסוק בישראל, כיירד משה מהר שני, שפטותם (שמות לט) וישמע יהושע את קול העם ברעיה ויאמר אל משה קול מלחה במחנה. וישמע יהושע שמע ומשה לא שמע? אלא ודי, עד עכשו יהושע לא היה יודע, ומשה היה יודע. אם כן, מה זה ברעיה? אלא ברעיה כתוב בה, שאותו קול היה מצד האخر. ויהושע, שהיה פניו להלבה, התבונן באותו קול שהיה של צד הרעה, מיד ויאמר אל משה קול מלחה בפתחה.

באותה שעה נשברו שני לוחות האבן שהיו בראשוונה. והררי בארנו, שהם פבכו על ידו, ונפלו ונשברו. מה הטעם? משום שפרחו האותיות מתוך לוחות האבנים.

בא וראה, בארכע תפוקות בשנה מתעורר קול בארכעת צדי היעלים, באותו קול שהתעורר בו, ואותה הצד الآخر מתעורר בו, ואותה התעוררות הצד الآخر נגנטסת בין קול לקול, ותחשך הארץ בקול שלמטה. משום שלא הגיע הארץ של הקול שלמעלה לקול מטה נהירא דקלא דלעילא,

בלחודייהו. מיד ויקהיל משה את כל עדת בני ישראל וגוי. וכתויב בתיריה קחו מאתכם תרומה ליי'. מאתכם ודי, ולא בקדמיתה דכתיב, מאת כל איש אשר ידכנו לבו. ויקהיל משה וגוי, מאן אחר בנייש לוין. אלא בגין דהוא אינון ערבות רב בינויו, אצטריך משה לאכנשא לוין, וליחסה לוין מבניינו.

ויקהיל משה. (שםoth לה) **רביABA פתח,** (דברים לא) **הקהל את העם האנשים והנשים והטהר.** מה להלן כל לא דכללו ישראלי, אף כאן כל לא דכללו ישראלי, ומאן אינון. שtiny. **הכא כל לא דכללו ישראלי, ומאן אינון.** רפוא.

רבי אלעזר פתח קרא בישראל, ביד נחית **משה מן טורא דסיני,** דכתיב, (שםoth לט) **וישמע יהושע את קול העם ברעיה ויאמר אל משה קול מלחה במחנה.** וישמע יהושע, וכי יהושע שמע, ומשה לא שמע. אלא ודי, עד השטא יהושע לא היה ידע, ומשה היה ידע. אי הקי מהו ברעיה. אלא ברעיה בה' ידע. אי הקי מהו ברעיה. אלא בסטרא אחרא היה. **פתייב,** דההוא דסטרא דרעיה, אסתבל בההויא **קלא,** דההוא דסטרא דרעיה, מיד ויאמר אל משה קול מלחה במחנה.

בההיא שעתא אתבעו תריין לוייחי אבנא דהוא בקדמיתה. והא אוקימנא, דאיןון. **אתבעו על ידיי** (דף קצ"ה ע"ב) **ונפלו ואתבעו.** **מאי טעם.** בגין דפרחו אתוון מגו לוייחי אבנין.

הא חי, בארכעה תקופין דשפא, קלא אתער, ביד סטריא דעלמא, בההוא קלא אתערותא דסטרא אחרא אתער ביה. ובהוא אתערותא דסטרא אחרא עאל בין קלא לקלא, ואתחשך נהירא בקלא דלטפה. בגין דלא מטה נהירא בקלא דלטפה.

שולםפה, אֶזְמָרִים אֶזְמָרִים
ההעורהות, ונכנס בֵין זַה לְזַה
הנחש שפפה את האשה ונטול
אור, ואותו קול הוא קול מלחה,
קול רעה, וזהו ברעה.

ועל זה שמע יהושע ולא משה,
משום שנטלה אומה רעה את אור
בלבנה שאחן בה יהושע, וממשה
שהיה אחוז במשם לא שם, וכל
האור של ישראל כלם נחשך
משום אומה רעה שנדרקה בהם.
כיוון שהפל הקדוש ברוך הוא על
חטאיהם, אז ויקח משה את כל
ערת בני ישראל ויאמר אליהם אלה
אלה הדברים וגוו, ש הרי אוות
ערב رب העבר מהם.

רבי אלעזר ורבי יודי יוסי היו יוושבים
לילה אחד ומתעסקים בתורת
טרם שגחלק הלילה. בין כך קרא
הגבר. ברכו ברקה. אמר לו רבוי אילעוז
בעת הוא המן שהקדוש ברוך הוא נכנס בנו עז
להשתעשע עם החדקים. אמר לו רבוי יוסי, למה
משתעשע הקדוש ברוך הוא בכה רבוי
אלעזר ואמר, בא ויראה, עד כאן
ועוז הקדוש ברוך הוא שלש
מאות ותשעים רקיעים והבה
בهم, ובכה על חרבן בית
המקדש, והורד שמי דמות
לתוכם הרים הגדולים ונזפר בבניו
מתוך בקיה.

משום שהלילה נחלק לשלה
אחדים בשתיים שעשרה שעות
שהיו רושים בו, ואמנם נספנות
שעות הלילה, אותן שעת
שנוספו הן של היום, ולא
נחשבות מהלילה, פרט לשתיים
עשרה שהן שלוש. ואונות שתיים
ושלה מחות של מלאכים
קדושים נחלקו (המן) באותם
שלשה צדדים.

מחנה ראשון ממנה באربع
שעות הראשונות של ראשית
הלילה לשבעה את ארונות. ומה הם

לקלא דלטפה, כדין אקדים הוה אתערותא,
ועאל בין דא לדא נח� דمفטי לאתתא, ונטיל
נהורא. וההוא קלא, הוא קול מלחה, קול
רעיה. ורק איהו ברעה.

יעל דא שמע יהושע ולא משה, בגין דנטיל
ההוא רעה נהורא דסירה דהוה אחד
בקה יהושע. ומשה דהוה אחד בשמשא, לא
שם. וישראל כלו אתחשד נהורא דילesson,
בגין היה רעה דעתבקת בהו. בגין דמל
קדשא בריך הוא חביבהון, כדין ויקhal משה
את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה
הדברים וגוו, רק איהו ערב רב אתעابر
מניהו.

רבי אלעזר ורבי יודי הוו יתבי ליליא חד, ונא
מתעסק בואריביתא, עד לא אתפליג
לייליא. אדרכי קרא גברא, בריכוי ברכתא, (אמר
לה רבוי אילעוז, השטא הוא ומנא דקדושא בריך הוא על בנותא דען
לאשתעשעה עם צדיקיא, אמר ליה רבוי יוסי, אמאי משתעשע קדושא בריך
הוא) בכה רבוי אלעזר ואמר, תא חיז, עד השטא
קדשא בריך הוא איזדע, תלת מאה ותשעים
רקייעין, ובטש בהו, ובכה על חרבן כי
מקדשא, ואורייד טריין דمعنى לגוא ימא רבא,
ואדרבר לבנוי מגו בקיה.

בגין דתלת סטרין אתפליג לייליא, בתריסר
שעתי דהו רשיימין ביה, ואי אתוספן,
שעתי בליליא, איינון שעתי דמתוספאן,
dimma ainon, ולא אתחשיבו מליליא, בר
תריסר איןון דילאה. ואינון תריסר, אתפלגו
لتלת סטרין, ותלת משניין דמלאכין
קדישין, אתפלגו (ב"אהבני) באינון תלת סטרין.
ישראל קדמא, אתמן בארכעה שעתי
קומייתא, דשיטופא דיליליא,
לשבחא למאריהון, ומה קאמרי. (תחים כד) ל'ז'